

BUITENLAND

DE SCHOOLTANDVERZORGSTER IN NIEUW-ZEELAND

Ons gewerd een exemplaar van de kleine, geïllustreerde brochure, uitgegeven door het Ministerie van Gezondheid van Nieuw-Zeeland, waarin een ambtelijke uiteenzetting wordt gegeven omtrent taak en opleiding van de School Dental Nurse. Het volgende is eraan ontleend.

Telken jare worden per advertentie gegadigden van 17 tot 25 jaar opgeroepen voor het beschikbare aantal plaatsen bij de opleiding tot schooltandverzorgster. De cursussen te Wellington en Auckland vangen aan op 1 Maart, terwijl aan de opleidingschool in de hoofdstad ook nog met een extra leergang in September wordt begonnen.

Om voor toelating in aanmerking te komen, moeten de kandidaten in het bezit zijn van een schooldiploma, waarbij als aanbeveling geldt dat ook examen is afgelegd in enige van de volgende vakken: plant- en dierkunde, scheikunde, algemene ontwikkeling, handtekenen, borduren, naaien en huishoudkunde en physiologie. Bij de beoordeling der kandidaten wordt bijzondere waarde gehecht aan opgedane ervaring als praktijksjuffrouw, helpster in een ziekenhuis of fröbelonderwijzeres. Kennis van eerste hulp bij ongelukken of op het gebied van kunstnijverheid strekt eveneens tot aanbeveling.

Geëist wordt een uitstekende gezondheid, benevens een gebitssaneringsverklaring volgens voorgeschreven model. De in aanmerking komende kandidaten worden geneeskundig en röntgenologisch onderzocht. De uitslag daarvan beslist over de definitieve toelating als leerling-tandverzorgster.

De leerlingen afkomstig van buiten Wellington en Auckland zijn intern en worden voor de duur van de opleiding gehuisvest in de daarvoor bestemde tehuizen, alwaar ruimschoots gelegenheid wordt gegeven voor gymnastiek en verschillende takken van sport, zomede verpozing van andere aard. Beroepskleding wordt bij aankomst verstrekt; de leerlingen moeten gekleed gaan en hun uiterlijk verzorgen overeenkomstig de gestelde regelen. Ze zijn verplicht de voorgeschreven cursus met toewijding te volgen.

De werktijden van de schooltandverzorgsters en de schooluren voor de leerlingen zijn van 8.40 tot 12.00 en van 13.00 tot 16.45 uur van Maandag tot en met Vrijdag. Een groot deel van de avonduren der leerlingen is bovendien bestemd voor intensieve studie. Behalve op de erkende feestdagen hebben beide groepen recht op ongeveer 8 weken vakantie per jaar.

Na voltooiing van de opleiding worden de leerlingen bevorderd tot schooltandverzorgster en doorgaans geplaatst bij klinieken op het platteland, onder toezicht van een ervaren verzorgster. Naar gelang van verkregen routine worden de verzorgsters t.z.t. tewerk gesteld in een zelfstandige functie en bij keuze eventueel gepromoveerd tot de rang van lerares of hygiëniste (Dental Tutor Sister), inspectrice (Dental Nurse Inspector) en directrice van een der opleidingscholen.

De opleiding duurt twee jaar. In het eerste studiejaar worden lessen gevolgd in gezondheidszorg voor zuigelingen, kleuters en kinderen, hygiëne, anatomie, physiologie en ziektekunde, tandziekten en -behandeling, kennis van de voor-

naamste tandheelkundige geneesmiddelen; voorts gebruik en verzorging van instrumenten en installatie.

De praktische oefeningen, in aansluiting op de lessen inzake caviteit-preparatie en vultechniek, worden uitgevoerd op phantoomkaken. Onderricht wordt gegeven in plaatselijke verdooving en extracties, in het bijzonder met betrekking tot kinderen en een beperkt overzicht van de oorzaken van gebitsafwijkingen en hun preventie. Administratieve boekhouding en een cursus in handenarbeid, met inbegrip van het ontwerpen van opschriften en aanplakbiljetten, voltooien het programma.

Het tweede jaar is in hoofdzaak gewijd aan de conserverende gebitsverzorging in de kliniek van de opleidingsschool, onder toezicht van de onderwijsstaf. De behandeling omvat het leggen van zilver-, koperamalgaam-, cement- en silicaatvullingen; verwijdering van tandsteen, gebitsreiniging, applicatie van zilvernitraat en fluoride; tandextractie onder plaatselijke verdooving en nog andere tandheelkundige verrichtingen bij kinderen. De leerlingen dienen voldoende vaardigheid in de verschillende behandelingen te verwerven.

Voorts wordt onderwijs gegeven in de wettelijke regeling, de organisatie en de praktische uitvoering van de gebitsgezondheidszorg van overheidswege in schooltandklinieken, zomede een cursus in het geven van onderwijs inzake het voorkómen van tandbederf, gevolgd door bezoek aan scholen voor het bijwonen van het betreffende onderwijs. Bovendien moeten de leerlingen tevens het diploma E.H.B.O. verwerven.

Het eindexamen — afgezien van de halfjaarlijkse bevorderingen — wordt aan het eind van het tweede jaar schriftelijk, mondeling en praktisch afgenomen door een tandarts en het Hoofd van de opleidingsschool.

De leerlingen-schooltandverzorgster genieten in het eerste jaar van hun opleiding een tegemoetkoming van £ 220.—, in het tweede £ 250.—, waarop voor verblijf en pension in het tehuis een bedrag van ongeveer £ 80.— in mindering wordt gebracht.

Het salaris van school-tandverzorgsters klimt op van £ 395.— na voltooiing van de opleiding tot £ 555.— na vier jaar werkzaamheid als zodanig. De bezoldiging van inspectrices en leraressen bedraagt £ 645.—, na een jaar verhoogd tot £ 680.—. Deze salarissen worden verhoogd met een toelage van £ 20.— voor de leiding van een kliniek met meer dan één verzorgster en voor de leidster van een inrichting in afgelegen streken.

De brochure besluit met vast te stellen dat de functie van schooltandverzorgster velerlei voldoening geeft, het meest doordat zij een bijdrage levert tot het welzijn van de gemeenschap door mee te helpen het gezondheidspeil van de jeugd op te voeren.

De waardering kan voorts blijken uit de mogelijkheid om in gelijke functie te worden aangesteld in Malakka en Rarotonga *), terwijl verzorgsters uit Ceylon, Malakka en Serawak in Nieuw-Zeeland hun opleiding kunnen genieten.

Een reeks foto's geeft een goed beeld van de opleiding en de aantrekkelijke inrichting van de klinieken en de tehuizen voor de leerlingen. B.

*) Belangrijkste van de 15 Cook-eilanden (Polynesië), behorende tot Nieuw-Zeeland; 81 km², ± 5600 inwoners. „Bekend om zijn schoonheid” (Winkler Prins).

XIIIe CONGRES VAN DE A.R.P.A. INTERNATIONALE *)

De A.R.P.A. Internationale hield haar XIIIe congres van 12-19 Juli 1953 in Genève. Hebben de Zwitserse collegae eens willen laten zien dat ze congressen kunnen organiseren, door dit laatste, dat onder het presidium van J a c c a r d zou staan een bijzondere luister te verlenen?

Dan zijn ze zeer zeker in hun opzet geslaagd! Dit congres mag in alle opzichten perfect worden genoemd, zowel wat de wetenschappelijke als de organisatorische zijde betreft. Bijzonder hartelijk was de wijze waarop de Geneefse collegae hun buitenlandse relaties het verblijf trachtten te veraangenaamen. Groepsgewijs werden deze „en famille” ontvangen, hetgeen veel heeft bijgedragen tot de intieme en vriendschappelijke sfeer, die het gehele congres heeft gekenmerkt.

Op de dag voorafgaand aan het congres werd vergaderd door het Concilium Parodontologicum, waar, onder voorzitterschap van Dr. h.c. R. J a c c a r d, hoogleraren uit verschillende landen uitgebreide besprekingen voerden en tot overeenstemming kwamen betreffende te gebruiken namen voor bepaalde begrippen. Slechts indien men deze pogingen om tot meer eenheid te komen ernstig ondersteunt, zal het mogelijk zijn enigszins uit de spraakverwarring te geraken, waarin we thans nog verkeren. Jammer dat de vertegenwoordiger van de Verenigde Staten op het laatste ogenblik verhinderd was te komen, terwijl van Dr. C r o s s uit Londen eveneens een onverwacht bericht van verhindering kwam. Gelukkig waren nog vele landen vertegenwoordigd, waardoor we voor de toekomst hoopvol gestemd kunnen zijn. De volgende hoogleraren namen deel aan het concilium:

Prof. A y l l e s, Madrid; Prof. B e l g e r, Istanbul; Prof. C h a p u t, Parijs; Prof. D e s p e i g n e s, Parijs; Prof. H a r n d t, Berlijn; Prof. H e l d, Genève; Prof. H u t, Groningen; Prof. J a r a, Madrid; Prof. L o o s, Wenen; Prof. N o r b e r g, Stockholm; Prof. P u c c i, Montevideo; Prof. S i e g m u n d, Münster.

Het is van het allergrootste belang, dat een goede samenwerking tussen de verschillende landen tot stand komt, waardoor gezamenlijk gepoogd kan worden de problemen van en rond de parodontologie tot grotere klaarheid te brengen, hetgeen voor de enkeling ieder afzonderlijk een onbegonnen taak is. Een belangrijke stap om elkaar beter te verstaan is eenheid in nomenclatuur, zodat het resultaat van de bespreking van het concilium met vreugde begroet kan worden. Met name is er reden tot tevredenheid, omdat de landen van West-Europa, die reeds een oude naam hebben verworven op het domein van de parodontologie als Oostenrijk, Duitsland, Zwitserland, Frankrijk, elkaar hier weer hebben gevonden. Het contact met de onderzoekers aan de andere zijde van de Atlantische Oceaan belooft ook wat groter te worden, terwijl Dr. C r o s s lofwaardige pogingen doet Engeland uit zijn isolement te bevrijden.

Voor de ontwikkeling van de Parodontologie in Nederland is een innig contact met de internationale Arpa dan ook als een levensbehoefte te beschouwen en we moeten het D u y v e n s z als een grote verdienste aanrekenen, dat hij ons reeds zo vroeg deze weg heeft aangewezen.

*) Dit verslag werd op 13 Jan. 1954 ontvangen. *Red.*

De drie hoofdthema's die werden behandeld, zijn:

Parodontopathia praecox.

Reactivatie therapie.

Het sociale aspect van de behandeling der parodontopathieën.

Het merendeel der voordrachten was reeds tijdig ingezonden, zodat deze in druk konden verschijnen en bij het begin van het congres de congressisten een drukwerk van ruim 300 pagina's ter hand werd gesteld. Dit was een zeer geslaagd hulpmiddel, daar nu direct na afloop der voordracht, de niet duidelijk geworden details nog eens konden worden nagezien en een minder goed verstaanbare spreker met de tekst erbij beter te volgen was, hetgeen bij hen, die zich niet van hun moedertaal konden bedienen, wel eens heel erg nodig was.

Tenslotte werden er nog films vertoond en was er een tentoonstelling van wetenschappelijk documentatie-materiaal en instrumenten. Vooral op het gebied van microfoto's waren hier prachtige inzendingen.

Op de laatste dag was een excursie georganiseerd naar La Lenk, waar Dr. von Weissenfluh de gasten zijn methode demonstreerde, waarbij door het gebruik van monddouches met het zwavelhoudende bronwater prachtige resultaten worden bereikt.

Als opvolger van Dr. Jaccard als president van de A.R.P.A. Internationale werd verkozen Prof. A. J. Held.

Het volgende internationale congres is voorlopig vastgesteld in de 1e week in September van 1955 in Italië.

H u t

De *Deutsche Arbeitsgemeinschaft für Parodontoseforschung* hield haar jaarvergadering te Badenweiler op 17 en 18 October 1953. *)

Op deze bijeenkomst werd de overleden pionier der parodontologie Oskar Weski herdacht. Zijn weduwe was aanwezig om de rede, uitgesproken door de erevoorzitter van de Internationale Arpa Dr. h.c. R. Jaccard, aan te horen.

Helaas was de voorzitter der Duitse Arpa wegens ernstige ziekte verhinderd de vergadering te leiden, zodat de vice-voorzitter Dr. Lübeck moest invallen en Prof. Meyer uit Göttingen een voordracht hield inplaats van Prof. Siegmund.

Verder werden voordrachten gehouden door Dr. Reichel (Bad Pyrmont), Prof. Held, Dr. von Weissenfluh (Zweissimmen - La Lenk), Dr. Lübeck (Würzburg), Dr. Mattig (Keulen), Dr. Tauchert (Hannover).

De vergadering was goed bezocht, de organisatie was niet zo goed als we van Duitsers hadden verwacht.

Badenweiler heeft een heerlijk zacht klimaat, we zagen citroenen aan de struiken in het Kurpark.

Ondergetekende mocht namens de aanwezige buitenlanders de vergadering even toespreken.

H u t

*) Dit verslag werd op 13 Jan. 1954 ontvangen. Red.